

ת"פ 48235/10/11 - מדינת ישראל נגד מ ש

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 48235-10-11 מדינת ישראל נ' ש.

ת"פ 48371-10-11 מדינת ישראל נ' ש.

ת"פ 46373-01-13

07 מאי 2014

בפני כב' השופטת גילת שלו
המאשימה
נגד
הנאשם
מ ש
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד לנה לנצט

הנאשם וב"כ - עו"ד חסונה

קצין מבחן - מר פרדריק גוגנהיים

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על צירוף ת"פ 46373-01-13 לתיק שבפניי.

אני מורה על תיקון כתב האישום. המזכירות תסרוק את כתב האישום המתוקן.

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ד, 07/05/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

עמוד 1

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות שבכתב האישום המתוקן בת"פ 46373-01-13, אני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ד, 07/05/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים והפרת צו.

על פי כתבי האישום, ביום 19/06/11, במהלך מסיבת סיום בגן ילדים של בנם, תקף הנאשם את אשתו אותה עת בכך שדחף אותה בחוזקה, ולאחר שהוצא מהגן איים על המתלוננת בכך שאמר שהוא יגמור את הסיפור והוא לא ייגמר טוב.

ביום 07/07/11 וביום 11/07/11 הפר הנאשם צו הגנה אשר קבע הסדרי ראייה בינו לבין אשתו בנוגע לראיית הילדים, בכך שהגיע לבית המתלוננת ולקח את הילדים על אף צו האוסר עליו להתקרב אל ביתה.

הנאשם צירף את ת"פ 46373-01-13, במסגרתו הודה והורשע בעבירות נוספות של הפרת צו. על פי כתב האישום המתוקן, על אף קיומו של צו הגנה האוסר על הנאשם להטריד את המתלוננת בכל דרך שהיא, התקשר הנאשם מס' רב של פעמים במועדים שונים בחודש יולי 2012 לטלפון הנייד של המתלוננת וביקש להיפגש עם הילדים שלא במסגרת האמור בצו.

הנאשם יליד 1970 ואין לחובתו הרשעות קודמות.

עמוד 2

הנאשם נשלח לשירות המבחן ובתסקיר פורטו נסיבות חייו, בין היתר מצבו הבריאותי המתדרדר בשנים האחרונות, בעקבותיו הוכר כנכה בשיעור של 100%.

שירות המבחן התרשם מאדם הנוטה לתגובה אימפולסיבית ותוקפנית במצבי לחץ, בעל נטייה לדעות נוקשות ופטרנליסטיות ולקיומו של סיכון גבוה לביצוע עבירות דומות בעתיד.

הנאשם התקשה לקחת אחריות על העבירות בהן הורשע, טען כי לא תקף את המתלוננת וכי הפרות הצו נבעו מרצונו לראות את הילדים, ושכך יעשה גם בעתיד.

עבירות של אלימות במשפחה הן עבירות חמורות, אשר הערך המוגן בגינן הינו זכותו של אזרח להגנה על שלומו ובטחונו ועל שלמות גופו בתוך כותלי ביתו, כאשר הענישה בעבירות אלו מגוונת ונעה בין אי הרשעה לבין מאסר בפועל ממושך, בהתחשב בנסיבות.

בעניינינו, העבירות בהן הורשע הנאשם אינן מצויות ברף עליון של חומרה, והעבירות החמורות יותר הן דווקא עבירות הפרת הצו, מאחר וחזרו על עצמן פעמים רבות.

לאור הנסיבות המתוארות בכתבי האישום, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר קצר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות.

בבואי לגזור את דינו של הנאשם לא ניתן להתעלם מעברו הנקי וממצבו הבריאותי הקשה, אשר לטענתו עומד ברקע להתדרדרות במערכת היחסים בינו לבין המתלוננת, ומנגד לא ניתן להתעלם מהתרשמות שירות המבחן בדבר הסיכון הגבוה להישנות עבירות נוספות.

על אף האמור בתסקיר שירות המבחן, אינני סבורה כי מדובר במקרה המצדיק, כטענת התביעה, הטלת עונש מאסר בפועל. נראה לי כי לאור עברו הנקי של הנאשם והעובדה שמדובר במעמדו המשפטי הראשון, כי ניתן להסתפק בענישה מותנית אשר תרתיע את הנאשם מלשוב ולעבור עבירות. מובהר לנאשם כי אם הוא אינו שלם עם הוראות בימ"ש שהוטלו עליו, עליו לפנות לביהמ"ש בבקשה לשנות את התנאים ולא לעשות דין לעצמו ולהפר את הצו.

לאור האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה נוספת בה הורשע.

2. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך 2,000 ₪ שלא לעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע למשך שנתיים מהיום. לא יחתום, ייאסר למשך 20 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבימ"ש מחוזי ב"ש.

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ד, 07/05/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

הוקלדעלידיאלינהשליאכטיצ'נקו